

«Ти огидний і потворний». Хлопчик, якому перехотілося жити

Categories : [Історії, притчі](#)

Date : 12/11/2017

Коли восьмирічний Джексон приходив до школи, то чув обзивання. Він почав благувати маму дозволити йому залишатися вдома...

Одного разу Джексон вирішив, що більше не одягне до школи окуляри й слуховий апарат. Причина? Це не круто. Згодом він почав запитувати батьків, чи вони дозволять йому одягати маску поза домом. Врешті настали страхи й слова: **«Для усіх буде краще, коли я помру»**.

Синдром Трекара Колінза

Хлопчик народився зі синдромом Трекара Колінза, який ще називають нижньощелепно-лицевим дизостозом. Ця хвороба трапляється раз на 10-50 тисяч народжень і проявляється у перекошених очах, зменшеній нижній щелепі й нерозвинених вушних раковинах.

Джексон глухий більш, ніж на 70 відсотків, тому він носить слуховий апарат. Він також переносить низку складних операцій на очах. **Коли він говорить, його голос звучить так, ніби пробивається крізь воду**. Все це спричинює те, що його присутність викликає сум'яття не лише у школі.

«Дорослі гірші, ніж діти», – зізнається батько хлопчика Ден Бецзант – «Одного разу повз нас проходила одна жінка. Ми почули, як вона каже: *Ти бачив обличчя того хлопчика?!* Якщо вона таке говорить, то що говорять її діти? Як вони себе поведуть?».

Пост батька у Фейсбуці

Врешті напади на Джексона вразили його батьків. Ден і Келлі вже не живуть разом,

але спільно виховують сина і дуже перейняті його проблемами. Коли Бецзант вкотре почув у слухавці заплаканий голос Келлі, у ньому щось увірвалося. За мить вони плакали удвох.

«Коли Джексон снідав у шкільній їдальні, троє старших хлопців почали його зачіпати. **Вони говорили, що він має вигляд, як потвора, й вигадували інші прізвиська.** На щастя один з працівників школи спіймав їх на гарячому. Почувши про це, я не витерпів» – розповів Ден у розмові з EastIdahoNews.com.

У той же вечір він сів за комп'ютер і почав писати. Про своє терпіння, безпорадність, незгоду на те, що спіткало його дитину. «Моє серце зараз розбите» – розпочав він.

*Ця гарна молода людина, мій син Джексон, мусить зносити постійний шторм принизливих коментарів. **Ровесники в школі щодня називають його огидою, виродком і потворою. Він говорить про самогубство...** Але йому лишень вісім років! Він ще каже, що не має друзів і що всі його ненавидять. Діти кидають у нього каміння і штурхають його, вигукуючи ці страшні слова...*

Ден звернувся до всіх дорослих. Бо саме батьки – як він зауважив – несуть відповідальність за поведінку своїх дітей.

*Прошу, присвятить кілька хвилин, щоб уявити собі, що це твоя дитина. Присвятить час, щоб розповісти дітям про інвалідність. Розкажіть їм про співчуття й любов до ближнього (...). Будь ласка... поділіться цим... **Таке не повинно ні з ким статися.***

Користувачі Інтернету підтримують Джексона

На щастя, користувачі Інтернету гідно стали перед завданням. Вони миттєво поширювали пост Дена й писали десятки тисяч коментарів для Джексона. Слова підтримки линули (й надалі линуть) до нього з усього світу – з Угорщини, Бельгії, Туреччини, Англії, Словенії, Польщі... Зголошуються вчителі, котрі хочуть передати йому листи від цілих класів, з'являються несподівані запрошення, наприклад на спільні обіди.

Гарно поведуть себе й сусіди Джексона. Як свідчить *TheWashingtonPost*, невдовзі **після публікації посту, у двері хлопчика постукали двоє нових товаришів.** Вони принесли йому коробку іграшок. Старший подав ще й картку, на якій написав:

Привіт, друже, сподіваюся, що ці складні хвилини, які ти переживаєш,

закінчатся. Я також пережив складний період. Іноді ти мусиш тільки підняти голову і зробити те, що хочеш, і бути тим, ким хочеш. Якщо тобі буде щось потрібно, просто зайти.

Джексон щодня читає з мамою коментарі. У нього знову світло в очах, він повторює: «Мамо, мене всі люблять», «Тату, я славний, правда?»

Домініка Тиха, [Aleteia](#)

Переклад: **Ольга Гайсенюк**, [slovo.today](#)

<http://dyvensvit.org>